

DUHOVNOST U PSIHOTERAPIJI OVISNOSTI

Nakon godina koje smo proveli učеći ne bismo li postali terapeuti, moramo postati ova ili ona vrsta terapeuta umjesto da postanemo ljudskim terapeutima! Terapeuti koji besprijekorno ulaze u interakcije sa svakim pacijentom koji nam uđe kroz vrata. (G. Barnes)

Prikazan je terapijski rad s tridesetogodišnjim pacijentom koji se liječi radi ovisnosti o opijatima, paničnog poremećaja, te sekundarne epilepsije. Terapija obuhvaća psihofarmakoterapiju, te individualnu psihoterapiju baziranu na premisama kibernetike i sistemske terapije. Pacijent u svojim refleksijama kao ključni čimbenik koji je doveo do poboljšanja navodi zadovoljenje svojih duhovnih potreba uključivanjem u Međunarodnu zajednicu za hinduizam, te sposobnost terapeuta da „prihvati i uključi duhovnost“ u terapiju.

* * * *

PSYCHO-ONCOLOGY AND SPIRITUALITY

Ivana Ljubičić Bistrović & Rudolf Ljubičić

KBC Rijeka, Klinika za psihiatriju

University Hospital Center Rijeka, Psychiatric Clinic, Rijeka, Croatia

Psycho-oncology is a branch of medicine that connects psychiatry and oncology to studying the biological and psychological factors associated with the occurrence and treatment of cancer. Fighting with the life-threatening illness requires adaptation to a new life situation by changing the routine of everyday life and the dynamics of relationships. The multidisciplinary psycho-oncology and modern medicine increasingly recognizes the understanding of the role of spirituality in treatment and recovery. Spirituality has the ability to adapt a person in spite of life disadvantages and the awareness that death is inevitable, maintains a will for life. The positive emotions such as love, pleasure, gratitude, inner peace are components of psychological well-being and have a beneficial effect on physical functions (Jakovljević M: Health, Culture and Society. Pro Mente Jakovljević). Religion as an essential factor of spirituality can have a significant impact on dealing with malignant diseases and on positive outcomes of treatment. Emotions, spiritual and religious feelings can affect the immunoendocrinological function of the origin and treatment of cancer (Lissoni 2001). Clinical studies confirm that spirituality and religion can reduce the occurrence of anxiety and depression in patients with malignant disease (Chaar et al. 2018). Highly expressed religion measured as the power of religious beliefs was associated with a lower incidence of depression in breast cancer patients (Margetić et al. 2005). The question of modern psycho-oncology is whether doctors in their clinical practice see spirituality as the force that could be offered to the patient during the treatment process. Can we encourage the patient spiritually?

PSIHOONKOLOGIJA I DUHOVNOST

Psihoonkologija je grana medicine koja povezujući psihiatriju i onkologiju proučava biološke i psihološke faktore povezane s pojavom i liječenjem karcinoma. Borba s životno-ugrožavajućom bolesti zahtijeva adaptaciju na novu životnu situaciju mijenjajući rutinu svakodnevnog života i dinamiku odnosa. Pristup psihoonkologije je multidisciplinaran, a moderna medicina sve više prepoznaće razumijevanje uloge duhovnosti u liječenju i oporavku. Duhovnost je sposobnost prilagodbe razumnog bića, da unatoč životnim nedaćama i osvještenosti da je smrt neizbjegljiva održi volju za životom. Pozitivne emocije (ljubav, zadovoljstvo, zahvalnost, unutarnji mir) sastavnice su psihološkog blagostanja i povoljno utječu i na tjelesne funkcije (Jakovljević M: Duševno zdravlje, kultura i društvo. Pro mente, 2014). Religioznost kao bitan čimbenik duhovnosti može značajno utjecati na suočavanje s malignom bolesti i na pozitivne ishode liječenja. Emocije, duhovni i religijski osjećaji mogu utjecati na imunoendokrinološku funkciju nastanaka i liječenja karcinoma (Lissoni 2001). Kliničke studije potvrđuju da duhovnost i religioznost mogu smanjiti pojavu anksioznosti i depresije kod bolesnika oboljelih od maligne bolesti (Chaar i sur. 2018). Visoko izražena religioznost mjerena kao snaga religijskog vjerovanja pokazala se važnom uz nižu pojavnost depresije u bolesnica sa karcinomom dojke (Margetić i sur. 2005). Pitanje moderne psihoonkologije je uviđaju li liječnici u svojoj kliničkoj praksi duhovnost kao snagu u procesu liječenja. Možemo li pacijenta duhovno potaknuti ?